

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr.

Een blad afzonderlijk 15 centiemen. Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

TONGEREN, DEN 18 APRIL.

De Kamer.

Zitting van den 17 april.

De heer Vlemingx ondervraagt het gouvernement over de betrekkingen van België met Italië. Het ministerie antwoordt, dat er uitleggingen tusschen de twee landen gewisseld worden.

De heer Guillery stelt voor, dat het gouvernement op het bureau der Kamer de briefwisseling met Italië, sedert zes maanden gevoerd, zou neêrleggen.

De Kamer verwerpt dit voorstel met 54 tegen 41 stemmen.

Daarna zet de vergadering de discussie over het budget van openbare werken voort.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 334 hoornbeesten, 22 schapen, 93 vette varkens en 1218 magere varkens.

— Men schrijft uit Adegem :

Over eenige dagen zijn hier en in den omtrek veel landlieden door eenen behendigen schelm beet genomen.

Hij zag er uit als een welgekleede boerenknecht, van zoo wat 40 jaar oud, met eene blauwen kiel, eene blauwe broek, goede schoenen aan en eene zwarte klak op.

Eerst kwam hij op Raverschoot, en zegde daar aan een landman, dat hij rondreisde om weefgetouwen op te koop. Hij kocht er een voor 20 fr., mits besprek, 't getouw te leveren aan Balgerhoek-statie. Nadien zegde hij van Zuienkerke te zijn, alwaar hij eene lijnwaadververij ging inrichten; en als om de waarheid van zijne woorden te bevestigen, noemde hij verscheidene personen van Zuienkerke als bekenden op. Onder belofte van het getouw bij de levering te zullen betalen, vertrok de man naar Eekloo en kocht hier ook verscheidene getouwen aan 18 tot 20 fr. Hij zou den prijs betaald hebben; maar hij had niet anders op zak dan banknoten van 1000 fr. en toonde eene overkropte portefeuille. Hij maakte overal zijn akkoord om wel te eten en te drinken.

Van Eekloo begaf hij zich naar Lembeke, Waarschoot, Oostwinken en Adegem. In de laatste gemeente deed hij zijnen handel in het groot, en liet zich vergezellen door zekerer P. Van Vooren, werkman op de wijk Oude Molen, aan wien hij 3 fr. toezegde per getouw, dat hij op huppe ronde zou koop. Hij kocht er ook tien. Al deze getouwen moesten eveneens aan Balgerhoek-statie geleverd en betaald worden. Met den landbouwer Van Haete maakte hij akkoord, de getouwen naar die plaats te voeren mits 3 fr. per getouw.

Op het Westeindeken kocht hij een getouw aan den landman Verdegem. Dit oud en vergeten werktuig zat weg in de schuur onder het hout en strooi. Doch de koopman kocht het zoo duur, dat Verdegem geheel zijne schuur ijdelde om het getouw voor den dag te brengen; zelfs was hij zoo goed het op zijn hof, dat nu rol lag met strooi en hout, bijeen te brengen en op te slaan. Alweer te leveren aan de statie te Balgerhoeke!

Na drie dagen met Van Vooren rondgelopen, te zijnen geeten, gedronken en geslapen te hebben (hij dierf niet elders logeeren dan bij Van Vooren, zegde hij, doordien hij toch zou veel geld op zak had), klaagde hij van koudte, Van Vooren liet hem zijn trouwvest aantrekken, en de heer nam afscheid onder belofte van zijne banknoten te zullen laten wisselen en in het terugkeeren te betalen.

De koopman kwam eindelijk op Balgerhoeke. Hier kocht hij een getouw aan zekerer Jan T. « Ik koop voor mijne eigene rekening niet, zegde hij, en aan u wil ik de waarheid zeggen: ik mag tot 40 fr. voor een getouw geven, en natuurlijk, overal waar ik wel eten en drinken krijg en logeeren mag, geef ik maar de 40 frank! » Jan baastezich: 't beste uit de schrapraai werd opgediend, en de heer at en dronk naar hartelust. Jan en zijne vrouw brachten den volgende nacht op eenen stoel over, terwijl de heer gebruik maakte van hun bed!

Des anderdaags ging de heer rondzien naar andere getouwen. Jan T. brak zijn verkocht getouw uit, en ging het naar de statie dragen. Daar stonden de sullen al te zamen, elk met zijn getouw! Niemand kwam om het hun af te nemen, doch min om hun te betalen: ze keken op elkanderen en eindigden met uit te vallen in bedreigingen tegen den bedrieger. Dat was het slot van de comédie.

De slimme kerel had eenige dagen geleefd te hinnen koste, en er nog de vest van zijnen commissienaris bij gewonnen. De banknoten, waarmede hij hun de oogen had verblind, waren denkelijk niets anders dan loterijbiljetten!

Het vorenstaande moge onzen landlieden tot eene goede les dienen! (Gaz. van Eekloo.)

— Men schrijft uit Antwerpen :

Gisteren werd in het Pius-Genootschap alhier, de terugkeer van Gaëta in 1852 herdacht; de zouaven wilden dien dag niet ongemerkt laten voorbijgaan, ofschoon de omstandigheden op dit oogenblik andermaal terre waren van gunstige zijn. De koormaatschappij de Burgerzonen en de fanfaren van St-Vincentius-a-Paulo, hadden zich bij de oud-zouaven gevoegd, om onderling den terugkeer te herdenken. Wij zullen morgen een verslag over dit belangrijk feest, voorgezeten door Mgr. Sacré, mededeelen.

— In den nacht van zaterdag tot zondag is er een hevige brand uitgebarsten op eene hof van den heer Della Faille, bewoond door den landbouwer Frans Van Camp-Thys, nevens de herberg de dikke Mies, onder Wilryck.

De ramp is ontstaan rond drie ure 's nachts; het huisgezin van den landbouwer lag in vasten slaap, toen eensklaps Van Camp en zijne vrouw verschrift ontwaakten door het gebrul eener koe, welke uit den stal losgebroken, brandend in de keuken kwam gevlucht. Al wat de ongelukkigen zagen was vuur en vlam; ze werden bijna door de hitte en den rook versmacht.

In een oogenblik was het geheele huisgezin verschrift te been; vrouw en kinderen weenden en riepen om hulp; pachter Van Camp liep naar de deur, maar door angst en schrik bevangen, kon hij er niet in gelukken dezelve te openen. Een kreet ontsnapte uit zijne borst; bleek als een doode kwam hij terug gelopen: « Wij zijn verloren, stemde hij, de deur is langs buiten vastgemaakt. » De arme moeder drukte hare kinderen aan 't hart; de trees was ten top gestegen.

De vensters waren van sterke houten slaven voorzien; geen levend wezen bevond zich in den omtrek, om de ongelukkigen ter hulp te komen, en het gevaar groeide meer en meer aan, nog een oogenblik en de gansche familie zou in de vlammen omgekomen zijn. Van Camp ofschoon afgemat en half verstikt, vond nieuwe kracht, bij het zien van het lijdende zijner vrouw en kinderen. Hij springt naar het venster, grijpt de houten staaf vast en met kracht trekt hij ze aan stukken. Een oogenblik later waren allen gered, en voor een en in hun hemd, vluchtten de arme lieden door het venster op de straat.

Op dit oogenblik, zegt Van Camp, stond zijne woning aan de vier hoeken in brand; er werd nu hulp aangebracht uit de naburige hoeven en woningen; maar aan blusschen viel niet te denken. Alles is door het vuur vernield; vee, graan, hooi, strooi, aardappelen, meubelen, goud, zilver, landbouwgereedschappen, enz. Niets is kunnen gered worden, en de diep beproefde familie heeft de vrucht harer spaar- en werkzaamheid in eenige oogenblikken zien vernielen. Het ongelukkig huisgezin werd onmiddellijk door de geburen verzorgd en getroost. Niets is verzekerd; Van Camp is totaal geruineerd.

Ziehier de officiële opgave van al wat er verbrand is: 4 a 5000 kil. strooi; 100 maten aardappelen; eene groote partij rogge en tarwe; meubelen, goud, zilver, kleergoed, landbouwgereedschappen. Verder zijn er 7 koeien, een kalf en een paard in den brand omgekomen. De koe, welke in de keuken is komen gelopen en die daardoor Van Camp en zijne vrouw heeft doen ontwakken, heeft drie brandwonden. De schade wordt op 14 tot 16,000 fr. geschat.

Men beweert dat de kwaadwilligheid niet vreemd aan deze ramp zou zijn. Gisteren in den morgen heeft men eenen schouwvager aangehouden, welke in den omtrek, in eene schuur had geslapen; doch men heeft dien man des namiddags in vrijheid gesteld.

Het parket is kort na den middag ter plaatse gekomen, en heeft een eerste onderzoek begonnen. Dat de deuren langs buiten waren vastgemaakt, zooals Van Camp dacht, is niet bewezen, en men denkt, dat het ten gevolge van den angst is, dat hij er niet in gelukt is de deur te openen. Het onderzoek wordt naarstig voortgezet.

Verleden jaar werd te Wilryck eene andere hoeve van den heer Dellafaille insgelijks door brand vernield.

De gendarmen zijn nog altijd ter plaatse. Gisteren namiddag rookten de puinen en het vee nog.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

De « Avenir militaire » meldt dat het algemeen verslag over de overgaaf van Metz opgemaakt is. Het beslaat niet min dan vijftig bladzijden, waarbij de uitslag gegeven wordt van 't onderzoek aller dossiers van die gewichtige zaak. De

lezing van dit werk moet gisteren plaats gehad hebben voor de commissie, voorgezeten door maarschalk Baraguay d'Hilliers, en samengesteld zooals men weet, behalve den maarschalk, uit vier divisie-generaals, uit den kader der reserve. Er is beslist dat na de lezing van het gezamenlijk verslag, men het zou onderzoeken paragraaf per paragraaf, en zinsede per zinsede, om den zin en de betekenis van al de woorden vast te stellen. Dit werk, voegt de « Avenir » er bij zal stellig nog verscheidene zittingen der commissie beslaan. 't Is eerst nadat het verslag in zijn geheel en in ieder zijner gedeelten goedgekeurd is, dat de besluiten bepaald zullen kunnen opgemaakt en bij het verslag gevoegd worden.

In de toekomende week zal in het hotel Drouot de verkoop plaats hebben, van de kunstvoorwerpen en de boeken van Rochefort. De oud-bestuurder van den « Mot d'Ordre » had eenen fijnen smaak; ook heeft hij zeer kostbare stukken verzameld waaronder twee merkwaardige chineseese vazen, uit den tijd van keizer Li; deze vazen hebben — volgens het gebruik in China voor al de kostbare stukken — een vijftiental jaren op den bodem der zee gelegen. De standbeeldjes, bronzen en schildereien zijn zeer kostelijk. Rochefort was een verlicht liefhebber in zake van schildereien, en bezocht geregeld de verkooppingen en de magazijnen der schilderijverkoopers. Men herinnert zich de geschiedenis der beruchte maagd, welke hij poogde aan de keizerin te verkoopen voor eene som van 4000 fr., volgens eene tot hertoe duister gebleven legende. De boeken zijn niet talrijk, maar merkwaardig, en voor het meerendeel prachtig gebonden. De waarde der te koop gestelde voorwerpen kan op een veertigtal duizend frank geschat worden. 't Is de familie welke deze verkoop doet, opaanvraag van den veroordeelde.

De runderpest, die men bijna gecindigd geloofde in de omstreken van Rijsel, heeft zich nieuw verklaard te Caillon (Noorden) op eenige kilometers van Wassigny. De gemeente Caillon was reeds er gheproefd geworden; maar sedert eenige maanden had zich geen enkel geval meer voorgedaan, en alle gezondheidsvoorzorgscheen nuttelooos, toen de verledene week de ziekte op nieuw, schier gelijktijdig, vier eenaars vier plaats kwam treffen. Een hunderd verloor 15 stuks vee. Het getal gestorven en afgemaakte dieren belooft tot veertig. Men zegt dat eene kudde schapen door den typhus zou aangeast zijn.

DE VIJFDUBBELE MOORD TE TASTOUS.

In de Gironde treffen wij de volgende bijzonderheden aan, over een vijftubbelen moord. Er zijn inderdaad vijf slachtoffers: De grootvader, Arnaud Mano, was 60 jaar, de grootmoeder 52, hune dochter, Maria, moeder der vier kinderen, 31 jaar, en van deze vier kinderen, twee meisjes, het een 5 jaar en het andere 13 maanden oud.

Al de slachtoffers waren aan 't hoofd getroffen met eene bijl.

Buiten deze vijf dooden, zijn er nog twee jongens, 8 en 3 jaren oud, die hooger slapen, en door de moordenaars gespaard werden.

Toen deze knaapjes s'morgens, tusschen 7 en 8 ure ontwaakten, hune ouders riepen en geen antwoord kregen, stonden zij op en kleeden zich zelve aan om naar de school te gaan. In de keuken niemand vindende, gingen zij naar de slaapkamer, en vonden er hune zusters in hun bloed baden, beiden den schedel gansch gekloven hebbende. Zij liepen weg, en zagen voor de schuur hune grootmoeder en hune moeder, de eene dood, de andere starvend; tien stappen verder, nabij een oven, lag het lijk van den grootvader, die eene spade in de hand had.

De kinderen slaan den weg naar Barp in; aan de personen, welke zij ontmoetten, zeggen zij, niet ten volle het bewustzijn van hun ongeluk beseffende:

« Wij gaan vader halen. Grootvader, grootmoeder, moeder en onze twee zusters, allemaal zijn ze dood. Er is bloed in het bed. Wij gaan vader halen. »

Een dier personen begeeft zich naar Tastous. Zijn afschuw is onbeschrijflijk; hij roept en weldra verschijnen eenige boeren.

Imiddels ontmoeten de kinderen hunen vader in de nabijheid van Barp. Hij komt ter plaatse, ziet het schrikkelijk schouwspel en verliest het bewustzijn. Men draagt hem naar eene naburige woning, waar de justicie hem eenige uren later ondervraagt.

Men had niets bij hem ontdekt, dat vermoedens kon doen opwekken: noch bloed aan zijne kleeren, noch bloed aan zijne handen. Dit belette niet, dat de justitie hem deed in hechtenis nemen

en des morgens naar Barp voeren.

De mistaad moet na middernacht gepleegd zijn, volgens de verklaringen van den geneesheer, die de lijkschouwingen heeft gedaan.

Tot hertoe weet men nog niet of Jan Nano, de schoonzoon van den vermoorden Griaard, de pleger is van dit afgrijpselijk schelmstuk.

Spanje.

De tijdingen uit Spanje zijn altijd onrustwekkend. Men verhaalt dat, in de lange zitting des ministerraads, die woensdag plaats had, men begonnen heeft de gronden te leggen der redevoering, die de Koning bij de aanstaande opening der Cortez zal lezen. Volgens hetgeen daarvan bekend is, zou 't gouvernement gansch de zwaarte van den toestand begrijpen, en vastberaden schijnen om de krachtigste maatregelen tegen dien onstand te gebruiken. De redevoering des Konings zou de hervorming der kieswet aankondigen, in welke men opnieuw het kiesstelsel met twee graden zou invoeren, hetwelk in de Grondwet van het jaar XII bestond. Het eerste deel zou gelaten worden aan de algemeene stemming, die de gelastigden zou benoemen, welke de afgevaardigden zouden kiezen, zooals dit bij de kiezing der senators geschiedt.

De laatste tijdingen uit Madrid luiden, dat men zonder officiële tijdingen is over het bestaan van nieuwe carlistsche benden.

Engeland.

Uit documenten in de Gemeentekamer voor het Engelsch gouvernement nedergelegd, blijkt, dat het Spanje was, hetwelk in februari laatsteleden het initiatief nam, aan Engeland eene overeenkomst van al de Staten tegen de Internationale dit voorstel te stellen. Lord Grandville weigerde dit voorstel te aanvaarden. Hij bracht bij, dat het Genootschap, tegen hetwelk men hem, gezamenlijk met de mogendheden van het Vasteland, verzocht strenge maatregelen te nemen, de wetten van Engeland niet overtreden had. Voor deze weigering des kabinet van Londen mistukte de onderneming, welke Spanje wilde beginnen, en waarin Frankrijk gereed was het te volgen.

Er zijn er, die beweren, dat, hoe minder preventieve maatregelen men opzichts de Internationale zal nemen, des te meer deze van hare macht verliezen zal. Op dit oogenblik reeds, en dank aan de vrijheid, die haar in Engeland gelaten wordt, is zij door inwendige verdeeldheden ondermijnd. De afwijkenden hebben eene meeting gehouden om tegen het inconstitutioneel gedrag der leden van het besturend comitee te protesteeren.

Italië.

Wij hebben dinsdag, in onze depechen, de tijding medegedeeld, dat Rome den 12 deser getuige is geweest van eene indrukwekkende betoefing ter ere van Pius IX.

De liberale bladen kunnen het feit onmogelijk loochenen; zij kunnen zich zelfs niet verschuilen achter de bewering, dat de betoefing een bloot goddienstig karakter had: men vierde de verjaring des terugkeers van Pius IX uit Gaëta, na de omwenteling van 1848, en de herstelling van den troon van den Paus-Koning!

Men mag zeggen, dat de overgrote meerderheid van Rome zich bij die betoefing heeft aangesloten: de uitgestrekte St. Pietersplaats was bedekt met rijtuigen, en 50,000 katholieken vereenigden zich des avonds in de kerk, om voor den Paus te bidden.

Dit feit is een bewijs te meer van de populariteit, welke het doorluchte slachtoffer der Italiaansche banditerij blijft genieten; het is eene nieuwe veroordeeling van de politiek van Victor-Emmanuel, welke hoe langer zoo meer blijkt, de proef niet te kunnen doorstaan.

De Romeinen zijn getrouw aan hunen wetligen koning, en die trouw, beleden in klaarlichten dag, trots de dreigende houding der Italiaansche bajonnetten, en van het cavaille, dat de priesters opatraat beledigt en mishandelt, en de Pauzlijke dienaren vermoordt, die trouw voerspelt de beste toekomst! De schijnvrijheid, door de volgelingen van Cavour gegeven, en die niets anders is dan eene vermoede tirannie, kan geen stand houden. Waar een geheel volk zich tegen den overweldiger verzet, en, voor nood noch dood bevreesd, zijn gevoelen, zijne overtuiging, zijne liefde lucht geeft, daar baten gene dwangmiddelen, gene boeien, gene bajonnetten — daar bezwijkt, vroeg of laat, de brutale overmacht.

Het is de vaste hoop van al de katholieken, in de vijf werelddelen verspreid. Mochte de Voorzienigheid haar spoedig verwezenlijken!